

GŁOS NARODU

WYDANIE PORANNE.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłane należy franco do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obojętnie monarchii i w państwie niemieckiem. Reklamacje nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. Rekopisów redakcyja nie zwraca.

Adres Redakcyi:
Ul. św. TOMASZA L. M.
Adres telegr. „Głos Narodu” Kraków. Telefon redakcyjny Nr 104. Telefon admn. i drukarski Nr 104.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. Za dwurazowe odosłanie do domu dopłaca się 60 hal. — za jednorazowe 40 hal.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h., kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckiem kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor.

Zmiana adresu 40 hal.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu” ul. św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobnym pismem (petit) 20 hal. za skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. Nekrologi itd. 80 hal. od wiersza. Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp. przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Dukas, H. Sobalok, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, A. Joessel, w Antwerpii Jonas & Cie, Annoncen-Expedition „Propaganda” Györi & Nagy, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun, w Paryżu F. Jones & Cie, A. Lorette Jules Fortin & Cie de Raczkowski.

Anglia wypowiedzi wojnę Austrii.

Wiedeń. (T. B.) C. i k. ambasador w Londynie otrzymał następującą notę angielskiego urzędu spraw zagranicznych:

...Na życzenie rządu francuskiego, który już nie może znieść się bezpośrednio z rządem austro-węgierskim mam donieść W. Ekscelencyi co następuje:

Rząd austro-węgierski wypowiedziawszy wojnę Serbii, a więc stworzywszy w Europie początek kroków nieprzyjacielskich, postawił się w stan wojenny wobec Francyi, bez wszelkiej prowokacyi ze strony rządu francuskiego.

Po pierwsze: Austro-Węgry po wypowiedzeniu wojny Rosyi przez Niemcy a następnie Francyi, zajęły w tym konflikcie stanowisko stronnictwa, wypowiadając Rosyi wojnę ze swej strony, które to państwo znajdowało się w walce po stronie Francyi.

Po drugie: Według licznych wiadomości wojska austriacko-węgierskie wysłane zostały na granicę niemiecką pod warunkami, które równają się bezpośrednio zagrożeniu Francyi.

Wobec tego rząd francuski widzi się zmuszony oświadczyć rządowi austriackiemu, iż poczyni wszystkie zarządzenia, aby mordercy wystąpić przeciw czynom i groźbom.

W związku z tem doniesieniem oświadczył sir Edward Grey naszemu ambasadorowi w Londynie:

Skoro nastąpiło zerwanie stosunków między Austro-Węgrami a Francją w sposób wyżej wspomniany rząd angielski widział się zmuszony do oświadczenia, iż od północy nastąpił także stan wojenny między Anglią a Austro-Węgrami“.

Wobec noty angielskiej, należy przede wszystkim zauważyć, że konflikt Austro-Węgiek z krajem jakim jest Serbia specjalnie w kwestyi,

która nie dotyczy międzynarodowej polityki europejskiej, nie może być uważany za prowokowanie kroków nieprzyjacielskich między mocarstwami europejskimi.

Ile chodzi specjalnie o francuskie uzasadnienie wypowiedzenia wojny podnieść należy:

Po pierwsze: pominięto zupełnie ważny moment, że Austro-Węgry były zmuszone wypowiedzieć Rosyi wojnę już choćby dla tego, ponieważ zagroziła granicom monarchii przez mobilizację.

Po drugie: Austro-Węgry nie wysłały żadnego wojska na granicę francusko-niemiecką i ta okoliczność została rządowi francuskiemu na jego zapytanie w oficjalnym oświadczeniu zakomunikowana.

Argumentacyja rządu francuskiego jest więc nie tylko dowolnym przekręceniem faktów, ale także świadomym kłamstwem.

Jeżeli Anglia zdecydowała się z lekkim sercem zerwać tradycyjną przyjaźń jaka łączyła ją z monarchią, aby bronić sprawy Francyi to jest to fakt ubolewania godny, który nie został jednakże monarchii nieprzygotowaną, która przyjmuje go ze spokojem i w świadomości, że słuszne prawo jest po jej stronie.

Wiedeń. (T. B.) Królewski ambasador angielski sir Bunsen zjawiał się dziś w c. i k. ministerstwie spraw zagranicznych, aby złożyć oświadczenie, że Francya uważa się za stojącą na stopie wojennej z Austro-Węgrami, ponieważ Austro-Węgry zwalczają sojusznika francuskiego t. j. Rosję i popierają wroga Francyi t. j. państwo niemieckie. Zarazem oświadczył, ambasador angielski, że ze względu na stanowisko Francyi także Anglia uważa się za stojącą na stopie wojennej z Austro-Węgrami.

Odezwa do duchowieństwa i wiernych w Poznańskim.

Berlin. (T. B.) Biuro Wolffa donosi z Poznania: Administratorzy biskupstw w Poznaniu i Gnieźnie wydali odezwę do duchowieństwa i wiernych obu dyecezyj, w której powiadają: W całej Europie środkowej pali się pochodnia wojenna, rozpalona przez rząd rosyjski, pod którego okrucieństwami naród nasz przeszło sto lat cierpiał boleśnie pod względem religijnym i narodowym. Ten rząd, wrogi dla naszego narodu i naszego Kościoła, w sposób podstępny zamienił większą połowę Europy w ognisko wojenne i naszego monarchę i sojusznika jego Austrię zmusił bronić z orężem w ręku sprawiedliwej sprawy i kraju swojego. Odezwa podnosi, że wojna stała się nieuniknioną, wskazuje na to, że potrzebne są wielkie ofiary, które ponieść trzeba ze świadomością, że chodzi tu o sprawę sprawiedliwą. Dalej odezwa wywodzi: Wiemy, że wśród nas nie znikło poczucie obowiązku wobec władzy danej nam przez Boga. Jako godni synowie rycerskiego narodu spełnijcie mężnie swój obowiązek w walce, wy inni zaś, którzy pozostajecie w domu zachowujecie się spokojnie, ufajcie w Boga, nie dawajcie posłuchu żadnym podejrzanym agentom, którzyby zakłócili spokój i wiercie, że jeżeli w tej wielkiej i nader ważnej chwili wiernie i odważnie staniecie obok waszego monarchy i przez wasze lojalne stanowisko przyczynicie się do zwycięstwa jego walecznej armii, wtedy wasz władca wspaniałomyślnie spełni nasze

sprawiedliwe żądania i wszystko usunie, co nas uciska. Wiercie też, że przez nasze współdziałanie w zwycięstwie armii cesarskiej naszym braciom cierpiącym po tamtej stronie granicy pomożecie do osiągnięcia lepszej przyszłości. Odezwa kończy się wezwaniem, aby w codziennych modlitwach proszono Boga o zwycięstwo.

W sprawie nominacyi ks. arcybiskupa Likowskiego.

Berlin. (T. B.) W sprawie nominacyi arcybiskupa Likowskiego pisze tutejsza prasa, że Polacy z powodu walki przeciw wrogowi zewnętrznemu, zwłaszcza przeciw Rosyi okazali gotowość zaniechania opozycyi narodowo-politycznej, i dali tego dowód w parlamencie, gdzie w pełnej jedności z innymi stronnictwami wotowali kredyty wojenne. Ten pokój narodowo-polityczny będzie przez rząd stwierdzony przez zamianowanie nowym arcybiskupem osobistości sympatycznej Polakom.

Na terenach wojny.

(Telegramy „Głosu Narodu” z dnia 14 sierpnia).

Wiedeń. (T. B.) Na północno-wschodnim teatrze wojny wczoraj odparto grupę wojsk rosyjskich, złożoną z jednego batalionu, kilku sotni kozaków z karabinami maszynowymi i 12 armatami, tak, że cofnęły się w ucieczce za granicę. Prócz tego kilka mniejszych oddziałów rosyjskich, które przeszły przez granicę, cofnęło się za zbliżeniem się naszych wojsk.

O wypadkach na południowym wschodzie

nie można z powodu, że zachowanie tajemnicy jest jeszcze konieczne, dziś ogłosić żadnych konkretnych szczegółów.

Zatonięcie parowca austriackiego.

Tryest. (T. B.) Parowiec „Baron Gautsch“, który dzisiaj w południe opuścił Lussin Grande jadąc do Tryestu zatonął po drodze. Dotychczas ocalono 130 pasażerów i marynarzy. Wydobyto 20 zwłok.

Bułgaria przeciw Rosyi.

Sofia. (T. B.) „Kanbana“ zamieszcza w artykule wstępnym, że Bułgarii pod żadnym warunkiem nie wolno iść z Rosją, ponieważ nawet w razie nieprawdopodobnego zwycięstwa Rosyi, tylko Serbia powiększy się kosztem Bułgarii. Bułgaria musi wszystko zrobić, aby przyczynić się do zniszczenia Serbii i razem z Turcją przyłączyć się do trójprzymierza. Każda inna polityka miałaby dla Bułgarii złe następstwa.

Nienawiść do Niemców w Moskwie.

Berlin. (T. B.) Przybyły z Moskwy Niemiec opowiada w „Berliner Tageblatt“. W Moskwie panuje mniej entuzjazmu wojennego niż w Petersburgu, ale nienawiść przeciw Niemcom jest bardzo wielka. Wszystkie sklepy niemieckie i zakłady zniszczone. Niemiecki gmach konsularny i urzędnicy zostały zniszczone w sposób nie dający się opisać. Zostały tylko nagie mury. Nawet tapety ze ścian zerwano. Mimo, że wielka liczba policyantów była na miejscu, nikt nie powstrzymał dzieła zniszczenia.

W Moskwie sam widziałem, jak ludzie rekrutowani w dwie godziny po otrzymaniu uniformy, sprzedawali go wraz ze wszystkimi nowymi rzeczami. Konsulat amerykański w Petersburgu starał się usilnie chronić uciekających Niemców. W Szwecyi doznali oni serdecznego przyjęcia.

Zamordowanie Kattnera.

Berlin. (T. B.) Biuro Wolffa donosi z Petersburga: Radea dworu Kattner, który był przez lat 30 urzędnikiem ambasady niemieckiej w Petersburgu, został tamże po wyjeździe ambasadora niemieckiego przez petersburski motloch zamordowany.

Pociąg, który wioził ambasadora.

Berliński „Local Anzeiger“ pisze: Zagraniczne pisma twierdzą, że ambasador francuski Cambon w Berlinie wyjeżdżając po wypowiedzeniu wojny do Francyi, musiał zapłacić za nadzwyczajny pociąg do granicy 4.000 fr. Jednakże pisma te zapominają dodać, że kwotę tę zwrócono mu natychmiast. — Dodajemy, że według zwyczajów przestrzeganych przez kulturalne państwa, poseł opuszczający w chwili wybuchu wojny państwo nieprzyjacielskie, jest z całą uprzejmością przez władze traktowanym i otrzymuje specjalny pociąg, by mógł się udać, gdzie zamierza.

Konfiskata depozytów bankowych.

Berlin. (T. B.) „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ donosi: Rosya, Francya, Belgia i Anglia mają w rozmaitych niemieckich instytucjach finansowych depozyta. Wyplacenie tych depozytów owym wrogim mocarstwom po wybuchu wojny będzie karane jako zdrada stanu. Naczelný dowódca w Berlinie wydał do tych wszystkich prowincyj w których Rosya ma depozyty zawiadomienie, że wszystkie depozyty zostały skonfiskowane, jako własność wrogiego państwa.

Podminowanie wybrzeży Anglii.

Berlin. (T. B.) Wobec odmiennych wiadomości angielskiego urzędu spraw zagranicznych Biuro Wolffa jest ze strony miarodajnej upoważnione oświadczyć, że ze strony niemieckiej wcale nie położono min na morzu północnym,

któreby udaremniały handel neutralny. **Miny niemieckie podłożone zostały wyłącznie tylko w bezpośredniej bliskości wybrzeży angielskich.**

Wyjazd ambasadora włoskiego.

Wiedeń. (T. B.) Ambasador włoski br. Macchio, wyjechał wczoraj wieczorem do Rzymu.

Ustąpienie włoskiego ministra marynarki.

Rzym. (T. B.) Agencja Stefaniego donosi, że minister marynarki Millo z powodu choroby ustąpił. W jego miejsce zamianowany został ministrem wiceadmirał Viale.

Na cele Czerwonego Krzyża.

Opawa. (T. B.) Urzędnicy śląskiego rządu krajowego i śląskiej rady szkolnej postanowili przeznaczyć na cały czas trwania wojny co miesiąc ze swoich poborów pewną kwotę, na cele Czerwonego Krzyża i dla rodzin powołanych żołnierzy.

Wiedeń. (T. B.) Arcyksiążę Leopold Salwator odstąpił swój pałac na cele Czerwonego Krzyża.

Wiedeń. (T. B.) Anglo bank ofiarował 120.000 K na cele humanitarne wojennej.

Przedłużenie moratorium.

Wiedeń. (T. B.) Jutrzejsza „Wiener Zeitung“ ogłosi rozporządzenie cesarskie o przedłużeniu moratorium.

Wiedeń. (T. B.) „Wiener Zeitung“ ogłasza: Cesarz odebrał exquatur znajdującym się na obszarze Austro-Węgier urzędem konsularnym rosyjskim.

Odezwa Słowaków węgierskich.

Budapeszt. (T. B.) Słowacy węgierscy wydali odezwę wzywającą wszystkich współbraci aby stanęli w walce o obronę ojczyzny obok braci Węgrów.

Związek obywatelski w Zagrzebiu.

Budapeszt. (T. B.) Z Zagrzebia donosi węg. Biuro Kor., że kilku wybitnych obywateli przedłożyło komisarzowi rządowemu wniosek o utworzenie osobnego związku obywatelskiego w celu utrzymania porządku i spokoju w mieście w porozumieniu z władzami wojskowymi i cywilnymi na czas trwania wojny.

Konstantynopol. (T. B.) Urzędnicy tureccy w szeregach prowincjonalnych rzekli się płac swoich na rzecz floty tureckiej.

Zarządzenia w sprawie rozpoczęcia roku szkolnego

Wiedeń. (T. B.) Wobec tego, że dużo nauczycieli szkół średnich i pokrewnych zakładów naukowych, jakoteż nauczycieli szkół ludowych i wydziałowych zostało powołanych do czynnej służby wojskowej, a wiele lokali szkolnych przejściowo musi innym celom służyć, będzie niemożliwym rozpoczęcie roku szkolnego w przepisany terminie we wrześniu. Jak się dowiadujemy minister oświaty Dr Hussarek w okólniku do władz szkolnych krajowych zastrzegł sobie zarządzenie zaczęcia nauki w stosownej chwili we wszystkich państwowych oraz prawem publiczności wyposażonych zakładach średnich, prywatnych, oraz w zakładach niższych, jak niemniej wydanie zarządzeń, aby z powodu spóźnionego zaczęcia roku szkolnego nie wynikła szkoda dla dalszych studyów.

Wiedeń (T. B.). Jak się dowiadujemy, minister oświaty Dr Hussarek pozwolił na wcześniejsze składanie poprawek uczniom szkół średnich, znajdujących się w wieku popisowym, względnie takim, którzy mogą się spodziewać powołania do czynnej służby wojskowej względnie dobrowolnie się do niej zgłosić zamierzają. Wymienieni więc uczniowie mogą już teraz składać poprawki. Na tych samych warunkach mogą także abiturycenci reprobowani przy egzaminie dojrzałości na pół roku być dopuszczeni już teraz do egzaminu na wniesioną prośbę. Prośbę o dopuszczenie do tego egzaminu należy wystosować do dotyczącej Rady szkolnej krajowej.

Na wypadek gdyby w poszczególnych szkołach nie było możliwym złożenie komisji egzaminacyjnej, będzie kandydatom wyznaczony pewien zakład średni, w którym będą mogli egzamin złożyć.

Sankeye projektu ustaw dla Wadowic i Żywca.

Wiedeń. (T. B.) „Wiener Zeitung“ ogłasza sankeye projektu ustawy, uchwalonego przez Sejm galicyjski, zezwalającego reprezentacji powiatowej w Wadowicach na zaciągnięcie pożyczki w wysokości 100.000 K na budowę dróg gminnych, oraz sankeye projektu ustawy uchwalonego przez Sejm galicyjski w sprawie zezwolenia gminie Żywiec na pobór opłat od przedstawień teatralnych i kinematograficznych na rzecz ubogich.

Iluminacja na Urodziny Cesarskie.

Praga. (T. B.) Prezydium Rady miejskiej otrzymało od Kół obywatelskich propozycję, aby wydział miejski uchwalił zamiast postano-

wionej już iluminacji budynków miejskich w przeddzień urodzin cesarza przeznaczyć 1000 K na cele opieki wojennej oraz aby wydział miejski wystosował do ludności miasta apel, aby składała datki na ten sam cel.

Z giełdy zbożowej.

Budapeszt. (T. B.) Pszenica 1555, żyto 1060, jęczmień 845, owies 1100, kukurudza 780.

Głos angielski o armii rosyjskiej.

W specjalnym angielskim piśmie wojskowym „Manchester Guardian“ pojawił się artykuł o wojsku rosyjskim, który w streszczeniu podajemy poniżej:

Nikt ze znawców rzeczy wojennej nie odmówi armii rosyjskiej zdatości do boju. Ale też nikt nie przyzna jej tego wszechstronnie i bez zastrzeżeń. Fachowi znawcy powiadają, że armia pobita o ile nie jest wyczerpaną w zupełności, przynosi sobie do domu zapas doświadczenia i spostrzeżeń, jakich ani nawet najbardziej zwycięska armia nie może nazbierać. W myśl tego prawidła powinnaby armia rosyjska stać obecnie na stopniu bez porównania wyższym, aniżeli podczas wojny japońskiej. Zdaniem autora artykułu nie można atoli mieć pewności, że armia rosyjska pomimo przewagi swej liczebnej dałaby radę jakimkolwiek nieprzyjacielowi europejskiemu — gdyż liczba nie stanowi jeszcze wszystkiego. Rosya może mobilizować się po kilka razy i wysłać na pole bitwy coraz nowe miliony; lecz czy Rosya ma oficerów, odpowiedni sztab generalny, ażeby te miliony prowadzić skutecznie do zwycięstwa?

Sądząc na podstawie doświadczeń zebranych w Mandzuryi, oficer rosyjski nie jest dzisiaj wcale lepszym, niż był w poprzednim pokoleniu. Rosyanin skłonny jest do snucia planów, choćby coraz nowych, gdy jednak przychodzi do pracy realnej, pracuje nadzwyczaj powoli. W ten sposób tłumaczyć można klęski, poniesione w wojnie japońskiej, klęski armii, która jeszcze w roku 1900 uważana była za niezwyciężoną. I cóż z tego, że Rosya może rzucić na szalę wojenne 20 korpusów, skoro ledwie może połowę z nich zdoła przeprowadzić na czas i szybko na miejsce przeznaczenia.

Najlepszą częścią armii rosyjskiej jest prosty szeregowiec „murzyk“ w mundurze. O wykształceniu niema u niego mowy, intuicji nie posiada również ani za grosz, ale pomimo to posłuszny na ślepo i zdający się całkiem biernie na łaskę i niełaskę losu, gotów na wszystko, niczemu się nie dziwiący i nie zdolny wpaść na myśl, że mogłoby kiedykolwiek biedy być za dużo — stanowi on najlepszy materiał żołnierski. Ale najlepsze cnoty żołnierskie szeregowca nie zdadzą się na nic, jeżeli sztab generalny nie jest materiałem pierwszorzędnym, stosownie do wymogów... instytucji sztabu generalnego. Jeżeli kierownictwo jest niżej poziomu, nie pomoże najwyższy poziom szeregowca. Cóż dopiero, jeżeli naprzykład pociągi kolei żelaznej nie kursują regularnie!! I tak chociaż Rosyanie na Dalekim Wschodzie posiadali lepszy materiał żołnierski, i bynajmniej nie byli w mniejszości, jazdę zaś i artylerję mieli nawet lepszą, jednakże ponieśli klęskę. Większość bowiem oficerów nie dorosła do swych stanowisk. Wśród tych, którzy wychodzą z akademii wojskowych, trafiają się świetni teoretycy, ale na tem koniec. Ogół zaś oficerów rosyjskich pozostaje zdaniem angielskiego rzeczoznawcy na tym samym zaniżonym poziomie unysłowym, jak podwładni żołnierze.

Odezwa do Rusinów węgierskich.

Przywódcą węgierskich Rusinów Dr Szczepan Agoston wydał proklamację, w której pomiędzy innymi czytamy, co następuje: „Całe wieki sławnej historii świadczą, żeśmy zawsze byli wiernymi synami ojczyzny. Nasza krew lała się zawsze za wolność kraju węgierskiego. Przodkowie nasi byli najslawniejszymi wojownikami tej ziemi, przesiąkniętej krwią; oni byli legendarnymi junakami Rakoczego. Wspólna historia, wspólność losów stopiły nas w jedną całość. Odzywam się bracia do was głosem miłości braterskiej. W niedawnej przeszłości rzucono na nas oskarżenie, ponieważ kilku Rusinów węgierskich złamało wierność wobec ojczyzny. Nastąpiły czasy, żebyśmy okazali przed całą Europą, że to jest oszczerstwo zupełnie bezpodstawne, i że można mówić tylko o kilku ludziach uwiedzionych, fanatycznych, a ciemnych. Nie dajcie się bracia uwieść fałszywym wieściom“ itd., poczem czytamy dalej:

„A gdyby do waszych domostw wdarli się buntownicy, uważajcie to sobie za patriotyczny obowiązek, żebyście tych przekupnych łotrów

zrobili nieszkodliwymi, i wydawajcie ich urzędowi. Nie można im wierzyć, gdyż to jest pewnem dla was tylko, że nie ma dla nas nigdzie miejsca, poza ojczyzną węgierską... Nieuczciwym jest każdy, kto dopuszcza do rozbicia miłości braterskiej pomiędzy nami a Madiarami, miłości, skropionej krwią wojowników Rakoczego“ itd.

Odezwa Słowaków.

Organ konserwatystów słowackich (obozu podejrzanego o moskalofilstwo). „Narodnie Noviny“ ogłaszają odezwę do Słowaków węgierskich. We wstępie stwierdza się, że Słowacy wysłuchali z największą radością i zapałem wezwania dostojnego Władcy. Dalej wywodzi się, że nie zachodzi bynajmniej potrzeba zatajania, że czują się Słowianami i świadomi są plemiennego pokrewieństwa z innymi narodami słowiańskimi; To jednak nie może na Słowaków wpływać żadną miarą, ażeby w nich osłabiło w jakikolwiek sposób poczucie obowiązku, jako poddanych domu Habsburskiego i patriotów monarchii austriacko-węgierskiej. W końcu oświadcza się, że obóz Narodnich Novin wstrzymuje jako stronnictwo wszelką swą działalność na czas wojenny, żeby nie dawać powodów do żadnych nieporozumień. Po sześcioletnim zawarciu pokoju stanie znowu do pracy około kulturalnego i ekonomicznego rozwoju narodu słowackiego.

Inne stronnictwa słowackie, wyleczone od dawien z moskalofilizmu, wydały już poprzednio odezwy, w których identyfikują zupełnie losy Słowaczyny z losami monarchii austro-węgierskiej.

Biuro skarbowe Centralnego Komitetu Narodowego

znajduje się

w Rynku Głównym L. 6

(Szara kamienica, II. schody I. piętro, w lokalu Związku Okręgowego T. S. L.)

Godziny urzędowe od 9 rano do 6 wieczór.

KRONIKA.

Zarząd Sodalicyi maryjańskich krakowskich wzywa wszystkie sodalicye o udział w biurowym nabożeństwie o opiekę Przenajświętszej Maryi Panny nad narodem naszym, które się odbędzie w uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. P. Maryi w sobotę 15 bm. o g. 8 rano w kościele św. Barbary.

Komisya aprowizacyjna Centralnego Komitetu Narodowego wzywa Rodaków, aby każdy w miarę możliwości przyczynił się do zaprowiantowania hufców zjednoczonych drużyn sokolich i Bartoszewych, a to przez dostarczenie choćby w drobnej ilości następujących produktów: kaszy, maki słoniny, kiełbasy, wędzonki, makaronu itp. Biuro aprowizacyjne urzęduje bez przerwy codziennie od 8 rano do 9 wieczór. Lwów, ul. Łozińskiego 7.

Zaprzysiężenie dzieci krakowskich. Wczoraj o godzinie 8 rano odbyło się uroczyste zaprzysiężenie 13 pp. Uroczystość ta odbyła się w ogrodzie Hr. Tarnowskich na Szlaku, naprzeciw koszar areyks. Rudolfa. Przed frontem przemówił do żołnierzy w języku polskim komendant pułku, poczem kapelan wygłosił również po polsku podniosłe kazanie. Kaznodzieja w krótkim, iście wojskowym przemówieniu wskazał na krzywdy, jakie naród polski znosił od Moskali przez wieki. Po przemówieniu nastąpił uroczysty akt przysięgi wojennej, podczas której żołnierze wyprostowani na baczność, wzniesli ręce do góry. Oficerowie wydobyli szable, wznosząc okrzyki na cześć cesarza i na cześć Polaków. Po przysiędze przedfilował cały pułk żołnierzy przed komendantem. Podniosłej uroczystości przyglądała się publiczność, dopuszczona do ogrodu w charakterze widzów.

Konfiskata tytoniu. Dyrekcya policji zarządziła nagle w dniu wczorajszym rewizję w kramach na Błoniach krakowskich. Powodem rewizji były rozliczne doniesienia rezerwistów na wyzysk uprawiany przez kramarzy. I tak np. kazali sobie płacić niesumienni handlarze za paczkę tytoniu, kosztującą 32 halerze — 40, a nawet 50 halerzy. Policja po przeprowadzonej rewizji skonfiskowała cały towar; Z nieuczciwych przekupniów ściągnięto protokół i całą sprawę oddano w ręce Prokuratury Państwa.